

สุ จิ ปุ ลิ: การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

Su Ji Pu Li: Development of English Competency for Student Teachers
of Faculty of Education, Mahamakut Buddhist Universityชนมกร ประไกร^{1*} รักษ์ทวี เกาโต² มงคล สารินทร์³Chanomkorn Prakai^{1*} Raktawee Taoto² Mongkol Sarin³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ของนักศึกษาปฏิบัติการสอน ระหว่างก่อนและหลังเรียน 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 69 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดแบบฝึกการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ ใช้สถิติที่หลากหลายในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ t-test ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) รวมถึงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น และการทดสอบความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดฝึกสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ สำหรับนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 76.7/79.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. การศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ของนักศึกษาปฏิบัติการสอน ระหว่างก่อนและหลังเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ ($\bar{X} = 76.88$, S.D.= 11.98) คะแนน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 67.32$, S.D.= 10.96) คะแนน โดยเมื่อเปรียบเทียบด้วยค่า t-test มีค่าเท่ากับ 13.707 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 3.94 ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.58)

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ, นักศึกษาปฏิบัติการสอน, สุ จิ ปุ ลิ

Abstract

The objectives of this research were to: 1) develop the English language competency of teaching practicum students using the Su Ji Pu Li principles with a target efficiency criterion of 75/75 2) investigate and compare the academic achievement in English competency of teaching practicum students before and after the application of the Su Ji Pu Li principles 3) study the satisfaction level regarding the development of English competency of teaching practicum students utilizing the Su Ji Pu Li principles. The research employed a quasi-experimental methodology. The participants consisted of 69 undergraduate students during the 2023 academic year. Research instruments included English competency development exercise

^{1,2,3} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย^{1,2,3} Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University

* Corresponding Author E-mail: chanomkorn.pra@mbu.ac.th

sets, academic achievement tests, and satisfaction questionnaires. Data analysis utilized multiple statistical techniques: mean and percentage calculations, t-test, satisfaction analysis using mean and standard deviation, content validity assessment yielding an IOC, reliability testing resulting in a coefficient, and item analysis through difficulty Index and discrimination Index.

The results of this research found that:

1. The English competency exercise sets based on the Su Ji Pu Li principles achieved an overall efficiency of 76.7/79.30, exceeding the established criterion of 75/75.

2. Post-test mean scores ($\bar{X}$ = 76.88, S.D. = 11.98) were significantly higher than pre-test mean scores ($\bar{X}$ = 67.32, S.D. = 10.96), with a t-test value of 13.707, indicating statistical significance at the .05 level.

3. Students expressed a high level of satisfaction regarding the English competency development process, with a mean satisfaction rating of 3.94 ($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.58).

Keywords: English competency development, Student teachers, Su Ji Pu Li

บทนำ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของโลกยุคใหม่ที่เชื่อมต่อกันอย่างไร้พรมแดน ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ การศึกษา หรือการท่องเที่ยว ในประเทศไทย การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของระบบการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนและนักศึกษาในการแข่งขันในเวทีสากล (Crystal, 2018) อย่างไรก็ตาม จากรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น การขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ และการขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

ตามบริบทของการศึกษา การพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับนักเรียน การที่ครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ หลัก “สุ จิ ปุ ลิ” ซึ่งเป็นหลักการที่ประกอบด้วย การฟัง (สุ) การคิด (จิ) การถาม (ปุ) และการเขียน (ลิ) ถูกนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู หลักการนี้เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยการฟังและคิดวิเคราะห์เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความเข้าใจและการสื่อสารที่ดี หลัก “สุ จิ ปุ ลิ” ยังได้รับการสนับสนุนจากการวิจัยก่อนหน้านี้ เช่น งานวิจัยของ Prapphal (2000) ที่ชี้ให้เห็นว่าการใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย พบว่านักศึกษามีข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์การสอนจริง การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาจะต้องฝึกปฏิบัติการวิชาชีพในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1-4 ซึ่งเป็นหัวใจของการเรียนรู้วิชาชีพครู งานครูเป็นอาชีพเฉพาะที่ผู้ศึกษาควรจะได้ฝึกงานอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อหาประสบการณ์และพัฒนาทักษะในวิชาชีพ ครูผู้สอนจึงควรมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูควรตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อเสริมสร้าง

ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมไปถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ด้วยการผสมผสานภาษา กับเนื้อหาเป็นแนวทางการเรียนการสอนที่ตรงตามความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีความรู้และทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้เนื้อหาภาษาอังกฤษ (English language content knowledge) ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (English communicative ability) ทักษะการคิด (Thinking skills) และการรู้วัฒนธรรมนานาชาติ (International cultural awareness) การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน (4Cs) คือ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) การรู้คิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) (Bentley, 2010; Coyle et al., 2010; Lasagabaster & Sierra, 2009) ทั้งนี้สมรรถนะทั้ง 4 นี้ยังสอดคล้องกับหลัก “สุ จิ ปุ ลิ” ซึ่งประกอบด้วย การฟัง (สุ) การคิด (จิ) การถาม (ปุ) และการเขียน (ลิ) หมายถึง ความสามารถในการเป็นนักปราชญ์หรือผู้รู้ หลักการนี้ได้ถูกนำมาใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พาฝัน ธนากรเมธา, 2560) ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ ราชดำรัสของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2558) ซึ่งทรงมีพระราชดำรัสในเรื่องการศึกษาว่าการจัดการศึกษาควรดูภาพรวมทั้งประเทศ และทรงมีพระราชดำริให้มีการนำองค์ 4 แห่งการศึกษา คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา หัตถศึกษา และพลศึกษา รวมทั้งหัวใจนักปราชญ์ คือ สุ จิ ปุ ลิ มาใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น (พรจิรา เสือประดิษฐ์, 2561)

ดังนั้น การใช้หลัก “สุ จิ ปุ ลิ” ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย จึงเป็นแนวทางสำคัญในการแก้ปัญหาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้และการประกอบอาชีพครู การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษนี้ ยังช่วยให้นักศึกษาเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ของนักศึกษาปฏิบัติการสอน ระหว่างก่อนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมสมรรถนะ 4 ด้าน ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านการฟัง 2) สมรรถนะด้านการพูด 3) สมรรถนะด้านการอ่าน และ 4) สมรรถนะด้านการเขียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนโดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านสมรรถนะภาษาอังกฤษ โดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ ของนักศึกษาปฏิบัติการสอน

ระหว่างก่อนและหลังเรียน และ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของ นักศึกษาปฏิบัติการสอนโดยใช้หลัก ส จี ปู ลิ

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและทำการวิจัย ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาประจำปีการศึกษา 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 340 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 69 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ ยอมรับความคลาดเคลื่อนได้ที่ 10% ซึ่งมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$n = N / (1 + N(e)^2)$$

โดยที่ n คือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง N คือขนาดของประชากร (340 คน) e คือความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (0.10)

แทนค่าในสูตร:

$$n = 340 / (1 + 340(0.10)^2)$$

$$n = 340 / (1 + 3.4)$$

$$n = 340 / 4.4$$

$$n = 77.27$$

เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทและข้อจำกัดของการวิจัย ผู้วิจัยได้ปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 69 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.3 ของประชากรทั้งหมด โดยยังคงคำนึงถึงการกระจายตัวของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุม คุณลักษณะสำคัญของประชากร ซึ่งมีความเหมาะสมสำหรับการวิจัยเชิงกึ่งทดลองที่มีความจำเพาะเจาะจงใน ด้านกลุ่มเป้าหมาย

1.3 วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ร่วมกับการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตาม ความต้องการของการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นที่ 1 การเลือกคณะแบบเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยเลือกคณะศึกษาศาสตร์แบบเฉพาะเจาะจง เนื่องจากเป็นคณะที่นักศึกษาต้องฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เพื่อรับรองคุณวุฒิเฉพาะทางจากสภา วิชาชีพ และการสอบเพื่อขอใบประกอบวิชาชีพจากคุรุสภา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในการ พัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปฏิบัติการสอน

2) ขั้นที่ 2 การเลือกชั้นปีแบบเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 4 แบบ เฉพาะเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่กำลังปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่นักศึกษาต้องนำ ความรู้ทางภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

3) ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จากทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา โดยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละสาขา ดัง ตารางที่ 1

สาขาวิชา	ชั้นปี
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย	ชั้นปีที่ 1 - 4
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ	ชั้นปีที่ 1 - 4
สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา	ชั้นปีที่ 1 - 4

ตารางที่ 1 สาขาวิชา ชั้นปีที่ เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 69 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 20 คน (29%) และนักศึกษาหญิง 49 คน (71%)

ข้อจำกัดและการแก้ไข ผู้วิจัยตระหนักถึงข้อจำกัดของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่อาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากธรรมชาติของการวิจัยเชิงทดลองที่มุ่งเน้นการศึกษาด้านการจัดการเรียนรู้ในสภาพการณ์ที่เฉพาะเจาะจง ขนาดกลุ่มตัวอย่างนี้จึงมีความเหมาะสมสำหรับจุดมุ่งหมายของการวิจัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสม เช่น การวิเคราะห์ขนาดอิทธิพล (Effect size) เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบแผนการวิจัย One group pre-test post-test design (Creswell, 2018) โดยมีลักษณะการวิจัย ดังตารางที่ 2

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T_1	X	T_2

ตารางที่ 2 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X หมายถึง การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน โดยใช้หลัก ส จี ปุ ลิ

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ประกอบด้วย

3.1 ชุดแบบฝึกการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย โดยใช้หลัก ส จี ปุ ลิ ซึ่งประกอบด้วย 4 ชุดฝึกหลักตามหลักการ “ส จี ปุ ลิ” ชุดฝึกทั้ง 4 ด้านได้รับการพัฒนาผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 5 ท่าน และได้ทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้จริง

3.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และเขียนตอบ จำนวน 4 ชุด ซึ่งใช้เป็นแบบทดสอบวัดก่อนเรียนและหลังเรียนฉบับเดียวกัน

3.3 แบบวัดความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย โดยใช้หลัก ส จี ปุ ลิ 20 ข้อ ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย โดยใช้หลัก ส จี ปุ ลิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert, 1932) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด หรือมีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก หรือมีความพึงพอใจมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง หรือมีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย หรือมีความพึงพอใจน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด หรือมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์โดยใช้เกณฑ์ของไลเคิร์ต (Likert, 1932) ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เรียนมีความพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยการทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอนด้วยหลัก “ส จิ ปุ ลิ” เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ และใช้แบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติที่หลากหลาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์ T-test for dependent samples เพื่อวัดความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้หลัก “ส จิ ปุ ลิ” รวมถึงการวิเคราะห์ความพึงพอใจโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์คะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน โดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังปรากฏในตารางที่ 3

ชุดฝึก	หลักการ	E1 (กระบวนการ)	E2 (ผลลัพธ์)	ผ่าน เกณฑ์	อันดับ ประสิทธิภาพ
ส	การฟัง	76.45	77.21	ผ่าน	2
จ	การคิด	75.32	76.54	ผ่าน	3
ปุ	การถาม	78.20	79.12	ผ่าน	1
ลิ	การเขียน	74.58	75.62	ผ่าน	4
รวม	ประสิทธิภาพของกระบวนการฝึก	76.70	79.30	ผ่าน	-

ตารางที่ 3 การพัฒนาชุดฝึกสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์การพัฒนาชุดฝึกสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ สำหรับนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ชุดตามหลัก ส จิ ปุ ลิ ได้แก่ 1) ชุดฝึก “ส” การฟัง 2) ชุดฝึก “จ” การคิด 3) ชุดฝึก “ปุ” การถาม และ 4) ชุดฝึก “ลิ” การเขียน แต่ละชุดประกอบด้วยแบบฝึกหัดที่หลากหลายมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จากผล

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกสมรรถนะ พบว่า ชุดฝึกสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ มีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 76.7/79.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดพบว่า ชุดฝึก “ปุ” การถาม มีประสิทธิภาพสูงที่สุด (78.20/79.12) รองลงมาคือ ชุดฝึก “สุ” การฟัง (76.45/77.21) ชุดฝึก “จิ” การคิด (75.32/76.54) และชุดฝึก “ลิ” การเขียน (74.58/75.62) ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชุดฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการศึกษาและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ดังปรากฏในตารางที่ 4

ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์	N	($\bar{X}$)	S.D.	t	Sig.
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน	69	67.31	10.96	13.70	.000
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	69	76.88	11.98		

ตารางที่ 4 การศึกษาและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาปฏิบัติการสอนชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ ($\bar{X}$) = 76.88, S.D. = 11.98 คะแนน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$) = 67.32, S.D. = 10.96 คะแนน โดยเมื่อเปรียบเทียบด้วย ค่า t-test มีค่าเท่ากับ 13.707 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ดังปรากฏตารางที่ 5

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา		3.88	0.58	มาก
1	หลัก ส จิ ปุ ลิ ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษสนุกสนาน	3.97	0.52	มาก
2	หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยให้ฉันเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.91	0.58	มาก
3	ฉันรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเมื่อใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ	3.84	0.6	มาก
4	การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยเพิ่มทักษะการฟังภาษาอังกฤษของฉัน	3.93	0.57	มาก
5	การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	3.91	0.59	มาก
6	การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยเพิ่มทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของฉัน	3.88	0.6	มาก
7	การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของฉัน	3.87	0.6	มาก
8	ฉันสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้นเมื่อใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ	3.72	0.69	มาก
9	หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยให้ฉันมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.90	0.59	มาก
10	ฉันรู้สึกว่าการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ เป็นวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับฉัน	3.90	0.59	มาก
ด้านผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ		3.95	0.56	มาก
11	ฉันเห็นพัฒนาการในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองเมื่อใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ	3.97	0.54	มาก
12	ฉันสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้จากหลัก ส จิ ปุ ลิ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.91	0.58	มาก
13	ฉันสามารถทำข้อสอบภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลังจากเรียนด้วยหลัก ส จิ ปุ ลิ	3.94	0.56	มาก
14	ฉันรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้รับจากหลัก ส จิ ปุ ลิ มีประโยชน์ต่อการเรียนของฉัน	4.00	0.52	มาก
15	ฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ยากขึ้นได้หลังจากใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ	3.91	0.58	มาก

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนการสอน		4.03	0.55	มาก
16	ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการสอน	4.10	0.53	มาก
17	การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ มีความชัดเจนและเป็นระบบ	4.01	0.56	มาก
18	อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ มีประสิทธิภาพ	4.00	0.57	มาก
19	การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องง่ายขึ้น	3.99	0.57	มาก
20	ฉันจะขอแนะนำให้ผู้อื่นใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.04	0.55	มาก
ผลโดยรวม		3.94	0.58	มาก

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.94) เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{x}$ = 3.88 (มาก) S.D. = 0.58 ด้านผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ = 3.95 (มาก) S.D. = 0.56 ด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{x}$ = 4.03 (มาก), S.D. = 0.55 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือข้อ 16 ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการสอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{x}$ = 4.10) และข้อที่ได้คะแนนต่ำสุด คือข้อ 8 ฉันสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้นเมื่อใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ (ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ = 3.72)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ส จิ ปุ ลิ: การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. จากผลการพัฒนาชุดฝึกสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ สำหรับนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 แสดงให้เห็นว่า การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ สามารถพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกสมรรถนะ พบว่า ชุดฝึกสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ มีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 76.7/79.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดพบว่า ชุดฝึก “ปุ” การถาม มีประสิทธิภาพสูงที่สุด (78.20/79.12) รองลงมาคือ ชุดฝึก “สุ” การฟัง (76.45/77.21) ชุดฝึก “จิ” การคิด (75.32/76.54) และชุดฝึก “ลิ” การเขียน (74.58/75.62) ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงถึงการพัฒนาที่ชัดเจน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim et al. (2017) ที่ชี้ให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมและการฝึกปฏิบัติจริงสามารถเพิ่มความเข้าใจและทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น อาจจะเนื่องมาจากการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูง สามารถช่วยให้นักศึกษามีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นได้จริง ซึ่งจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของวิธีการดังกล่าวใน

การศึกษา การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูง สามารถช่วยให้นักศึกษามีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นได้จริง จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ยังช่วยกระตุ้นความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนักศึกษา ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Constructivism ของ Vygotsky (1978) ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ชยาพล ชมชัยยา และคณะ (2565) ที่พบว่าการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นหลักการที่สอดคล้องกับการใช้หลัก “ส จิ ปุ ลิ” ในงานวิจัยครั้งนี้ที่เน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่านการฝึกปฏิบัติจริง และ ผลการวิจัยนี้ยังบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer (2007) ที่เน้นความสำคัญของการฝึกปฏิบัติทักษะภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับหลักการของ Prapphal (2000) ที่ชี้ให้เห็นว่าการใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น การเน้นที่การฝึกฝนทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Schön (1983) ที่ระบุว่าการสะท้อนและการทบทวนในการเรียนการสอนสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ได้ดีขึ้น งานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปัทมา ยัมสกุล (2564) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับสูงต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ

นอกจากจะช่วยเพิ่มคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบภาษาอังกฤษแล้ว การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนโดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ยังมีส่วนช่วยในการสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาของ Richards และ Rodgers (2014) พบว่า การใช้วิธีการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนการสอนจะทำให้นักเรียนรู้สึกมีส่วนร่วมและมีความสุขในการเรียนรู้อีกขึ้น สอดคล้องกับการบูรณาการแนวคิดการสอนแบบ CLIL (Content and Language Integrated Learning) ตามที่ Coyle, Hood และ Marsh (2010) และ Bentley (2010) ได้เสนอไว้ว่าสามารถช่วยเสริมประสิทธิภาพในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษด้วยการผสมผสานภาษากับเนื้อหา ซึ่งตรงตามหลักการของ “ส จิ ปุ ลิ” ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทั้งความรู้เนื้อหาภาษาอังกฤษ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด และการรู้วัฒนธรรมนานาชาติได้อย่างครบถ้วน

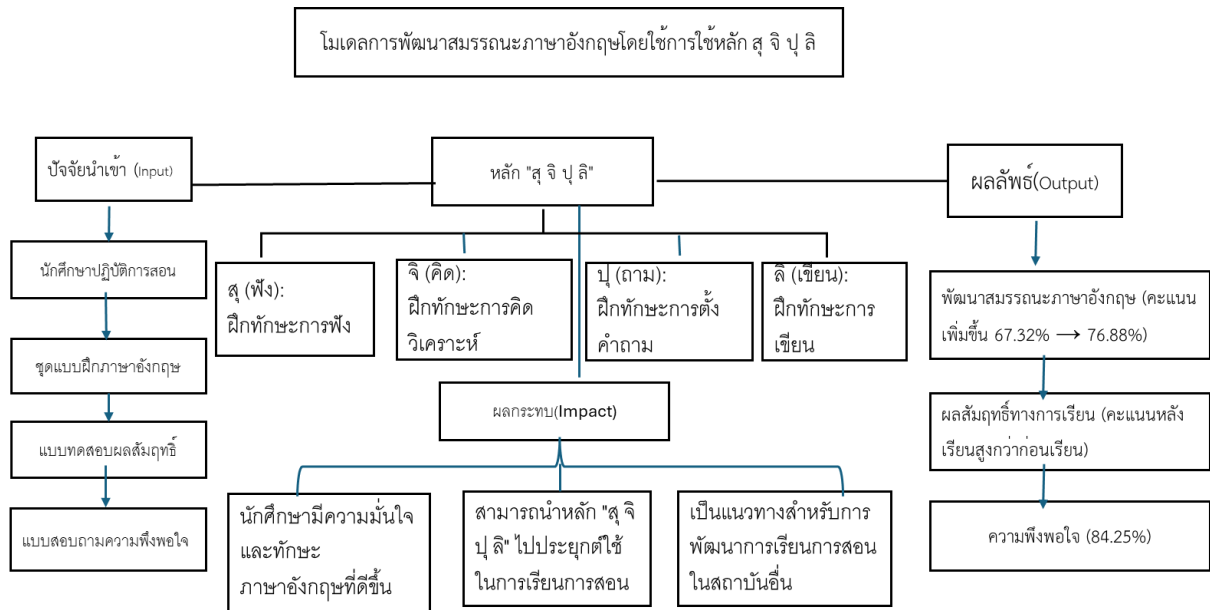
2. จากผลการศึกษาและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขต ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีการเพิ่มขึ้นของคะแนนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลังจากการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 67.32 และหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 76.88 แสดงถึงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนอย่างชัดเจน และ เมื่อเปรียบเทียบกับ ค่า t-test มีค่าเท่ากับ 13.707 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงถึงการพัฒนาสมรรถนะทางภาษาอังกฤษที่ชัดเจน การพัฒนาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kumaravadivelu (2006) ที่ได้เสนอแนวทางการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพควรมุ่งเน้นการสร้าง

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่มีความหมาย และให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย ซึ่งหลักการนี้เข้ากันได้ดีกับหลัก ส จิ ปุ ลิ ที่เน้นการพัฒนาทักษะอย่างเป็นองค์รวม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชชา อ่อนสัมพันธ์ (2563) พบว่า การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ผ่านการแก้ปัญหาสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลัก “จิ” (การคิด) และ “ปุ” (การถาม) ในหลักการ ส จิ ปุ ลิ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bruner (1960) ที่นำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery Learning) ซึ่งเน้นการให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิดและแก้ปัญหา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับหลัก ส จิ ปุ ลิ ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟัง คิด ถาม และเขียน ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนจึงต้องเน้นการใช้วิธีการสอนที่สร้างสรรค์และมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้ยืนยันถึงความสำคัญของการใช้หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการฝึกฝนในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผลการศึกษาค้นครั้งนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้หลักการ “ส จิ ปุ ลิ” ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอน โดยมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มตามปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ สาขาวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ขณะที่เพศ อายุ และเกรดเฉลี่ยไม่มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุตคณิง นฤพนธ์จิรกุล และ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2561) พบว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงมีประสิทธิภาพในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู สอดคล้องกับหลักการ “ส จิ ปุ ลิ” ที่ใช้ในงานวิจัยนี้

ดังนั้นจากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ควบคู่กับทักษะทางภาษา การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนมีประสิทธิภาพ ยังช่วยให้นักศึกษามีความพึงพอใจและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น จากการสำรวจความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.58) งานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยทั้งในไทยและต่างประเทศที่สนับสนุนการใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการฝึกฝนในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากงานวิจัยในเบื้องต้นนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้หลักการ “ส จิ ปุ ลิ” มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา และสามารถนำมาใช้ในการสอนเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปฏิบัติการสอนมีประสิทธิภาพสูง โดยจากผลการสำรวจความพึงพอใจซึ่งคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในการทดสอบภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น งานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยทั้งในไทยและต่างประเทศที่สนับสนุนการใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการฝึกฝนในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ดังรูปภาพที่ 1



รูปภาพที่ 1 ลองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากรูปภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าหลัก “ส จิ ปุ ลิ” สามารถใช้เป็นกรอบการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สมดุลระหว่างการฟัง การคิด การถาม และการเขียน ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ความพึงพอใจของนักศึกษายังสะท้อนถึงความสำเร็จในการสร้าง engagement และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรเน้นการฝึกฝนภาษาอังกฤษในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและการทำงานของนักศึกษา การใช้สถานการณ์ที่สมจริงจะช่วยให้นักศึกษามีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่หลากหลายและมีความหมาย

1.2 ควรนำเทคนิคการสะท้อนมาใช้ในการบวนการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสทบทวนและสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ได้ดีขึ้น

1.3 ควรเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) อย่างสมดุล เพื่อให้นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษในทุกด้าน

1.4 ควรศึกษาเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและไม่เคร่งเครียด เพื่อให้ นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกกลุ่มนักศึกษาในระดับการศึกษาที่ต่างกัน เพื่อให้ได้ ข้อมูลที่หลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาผลกระทบของการใช้หลัก ส จิ ปุ ลิ ในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในระยะยาว เพื่อติดตามการพัฒนาของนักศึกษาและประเมินผลในระยะยาว

2.3 ควรใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลายในการประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ เช่น แบบทดสอบออนไลน์ การสัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษา

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้หลัก ส จี ปุ ลิ กับวิธีการสอนภาษาอังกฤษอื่น ๆ เพื่อหาข้อดีและข้อเสียของแต่ละวิธีและนำมาใช้ปรับปรุงการสอน

เอกสารอ้างอิง

- กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2558). *ราชดำรัสเรื่องการศึกษาในประเทศไทย*. สำนักพระราชวัง.
- ชยาพล ชมชัยยา, ศรินยา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์, และณัฐพร โอวาหนุพัฒน์. (2565). การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง. *วารสารปัญญาทัศน์*, 14 (1), 347-361. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/253455>
- ณัชชา อ่อนสัมพันธ์. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 11 (1), 34-50. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/241645>
- นฤพนธ์จิรกุล สดคณิง และไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2561). รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษและการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 32(ฉบับพิเศษ), 195-206. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/DPUStuthiparithatJournal/article/view/243304>
- ปัทมา ยัมสกุล. (2564). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 15(2), 11-21. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/journaldru/article/view/253782>
- พรจิรา เสือประดิษฐ์. (2561). *การใช้ ส จี ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พาฝัน ธนากรเมธา. (2560). ทักษะการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยใช้หลัก ส.จ.ป.ล. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 18(1), 26-34. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jsr/article/view/209920>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *สภาวะการศึกษาไทยปี 2559/2560: แนวทางการปฏิรูปการศึกษาไทยเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Bentley, K. (2010). *The TKT course CLIL module*. Cambridge University Press.
- Bruner, J. S. (1960). *The process of education*. Harvard University Press.
- Coyle, D., Hood, P., & Marsh, D. (2010). *CLIL: Content and language integrated learning*. Cambridge University Press.
- Creswell, J. W. (2018). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (5th ed.). Sage Publications.
- Crystal, D. (2018). *English as a global language* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching* (4th ed.). Longman.
- Kim, J. E., Park, H., Jang, M., & Nam, H. (2017). Exploring flipped classroom effects on second language learners' cognitive processing. *Foreign Language Annals*, 50(2), 260-284.

- Kumaravadivelu, B. (2006). *Understanding language teaching: From method to postmethod*. Lawrence Erlbaum Associates.
- Lasagabaster, D., & Sierra, J. M. (2009). Language attitudes in CLIL and traditional EFL classes. *International CLIL Research Journal*, 1(2), 4–17.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 5–55.
- Prapphal, K. (2000). Learner-centered approaches to English language teaching. *Journal of Language Education*, 12(1), 24–35.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Schön, D. A. (1983). *The reflective practitioner: How professionals think in action*. Basic Books.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.

